

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צד ע"ב
חשיבות סעודות שבת על סעודות יום טוב

**בְּהַאי יוֹמָא, תִּלְתּ סְעוּדַתָּאן בְּעֵינן בְּנֵי מַלְכָּא,
לְזַמְנָא, וְלִסְדְּרָא פְתוּרֵי. בְּגִין יִקְרָא
דְּמַלְכָּא, בְּמָה דְּאוּקְיָמְנָא. וְכֵד אֲזִדְמֵן בֵּיה חֲנָא, או
זְמָנָא, לָא יִסְדֵּר בַּר נָשׁ תְּרֵי פְתוּרֵי בְּכָל סְעוּדַתָּא,
חַד לְשַׁבְּתָא, וְחַד לְאוּשְׁפִיזָא, בְּגִין דְּכִתְיִב, (שמואל ב'
ט) עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אֲכִיל, סְפוּקָא הוּא
בְּפְתוּרָא דְּמַלְכָּא, לְהֵהוּא אוּשְׁפִיזָא דְּאֵתִיָּא לִיה.
וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נָשׁ לְסְדוּרֵי פְתוּרָא שְׁלִימָא
לְמַלְכָּא, וְהוּא יְהִיב מִיַּצִּיה לְאוּשְׁפִיזָא.**

**אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, סְעוּדַתָּא תְּלִיתָאָה דְּשַׁבְּתָא, כֵּד
אֶעְרַע בֵּיה אוּשְׁפִיזָא, שְׁבִקוּן לִיה אוּ לָא
שְׁבִקוּן לִיה, אִי לָא שְׁבִקוּן לִיה, אֲשַׁתְּכַח אוּשְׁפִיזָא
דְּחִיָּיא מִפְתוּרָא דְּמַלְכָּא, אִי שְׁבִקוּן לִיה, אֲשַׁתְּכַח
פְּגִימוּ בְּסְעוּדַתָּא דְּמַלְכָּא.**

**אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי, לְמַלְכָּא דְּאֵיעְרַע
בֵּיה אוּשְׁפִיזָא, וְנָטִיל מִיכְלָא מְקַמִּיה,
וְסִלְקָא לְאוּשְׁפִיזִיה, אֲשַׁתְּכַח אַף עַל גַּב דְּמַלְכָּא
לָא אֲכִיל עֲמִיָּה, מִמִּיכְלָא דְּמַלְכָּא קָא אֲכִיל,
וְלִקַּח מֵאֲכִיל מִלְּפָנָיו וְהֵעֲלָהּ לְאוּרְחָא. נִמְצָא, אַף עַל גַּב שְׁהַמְלִיךְ לָא אֲכִיל עֲמוּ - מִמֵּאֲכִיל הַמֶּלֶךְ
הוּא אוֹכֵל, וְהַמֶּלֶךְ נָתַן לוֹ לֶאֱכֹל. וְכֵל זֶה מְשׁוּם שֶׁהוּא אוּרְחָא הַמֶּלֶךְ. וּבְבֵית רַב הַמְּנַנְנָא סָבָא**

**בַּיּוֹם הַזֶּה שָׁלַשׁ סְעוּדוֹת
צָרִיכִים בְּנֵי הַמֶּלֶךְ לְזַמֵּן
וְלַעֲרוֹךְ שְׁלַחֲנוֹת בְּשִׁבִיל
כְּבוֹד הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ.
וְכִשְׁמִזְדְּמֵן בּוֹ חֵג אוּ זְמַן, לָא
יִסְדֵּר אָדָם שְׁנֵי שְׁלַחֲנוֹת בְּכָל
סְעוּדָה, אֶחָד לְשַׁבְּתָא וְאֶחָד
לְאוּרְחָא, מְשׁוּם שֶׁכְּתוּב
(שמואל-ב ט) עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ
תָּמִיד הוּא אֲכִיל, הֵהֱנֵאָה הִיא
בְּשְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ לְאוּתוֹ הָאוּרְחָא
שָׁבָא אֵלָיו. וְעַל כֵּן צָרִיךְ
אָדָם לַעֲרוֹךְ שְׁלַחַן שְׁלָם
לְמַלְכָּה, וְהוּא נוֹתֵן מִמֶּנּוּ
לְאוּרְחָא.**

**אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הַסְּעוּדָה
הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת,
כְּשֶׁנִּקְרָא בָּהּ אוּרְחָא, הָאֵם
עוֹזְבִים אוּתָּהּ אוּ לָא עוֹזְבִים
אוּתָּהּ? אֵם לָא עוֹזְבִים אוּתָּהּ,
נִמְצָא הָאוּרְחָא דְּחוּי מִשְׁלַחַן
הַמֶּלֶךְ. וְאֵם עוֹזְבִים אוּתָּהּ,
נִמְצָא פְּגָם בְּשְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ.**

**אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי,
לְמַלְכָּה שְׁנִקְרָא לוֹ אוּרְחָא,
וְלִקַּח מֵאֲכִיל מִלְּפָנָיו וְהֵעֲלָהּ לְאוּרְחָא. נִמְצָא, אַף עַל גַּב שְׁהַמְלִיךְ לָא אֲכִיל עֲמוּ - מִמֵּאֲכִיל הַמֶּלֶךְ
הוּא אוֹכֵל, וְהַמֶּלֶךְ נָתַן לוֹ לֶאֱכֹל. וְכֵל זֶה מְשׁוּם שֶׁהוּא אוּרְחָא הַמֶּלֶךְ. וּבְבֵית רַב הַמְּנַנְנָא סָבָא**

וּמִלְכָּא יְהִיב לִיה לְמִיכַל. וְכָל דָּא, בְּגִין דְּהוּא אוֹשְׁפִיזָה דְּמִלְכָּא. וּבְבִי רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, לָא חַיִּישי לְאוֹשְׁפִיזָא בְּשַׁעְתָּא דָּא, וּלְבַתָּר מְסַדְרִי לְאוֹרְחָא.

בַּיּוֹם הַזֶּה אָסוּר דְּבוּר, זֶהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה נח) מִמְּצָא חֲפָצָךְ וְדָבַר דְּבַר. וְשָׁנִינוּ, חֲפָצָךְ כְּתוּב, מִשּׁוּם שְׁבִיּוֹם זֶה נִקְשְׁרַת בּוֹ כָּל הָאֲמוּנָה.

בְּהַאי יוֹמָא מְלוּלָא אָסִיר, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (ישעיה נח) מִמְּצָא חֲפָצָךְ וְדָבַר דְּבַר, וּתְנִן חֲפָצָךְ כְּתִיב, בְּגִין דְּהַאי יוֹמָא כָּל מַהִימְנוּתָא אֶתְקַשְׁר בֵּיהּ.

ספר אור הזהר (עמוד 419)

והשנית הם הפילוסופים שחשבו עמדו על עקר האלהות והשיגוהו והגשימוהו וכיוצא, ואלו המחליפים הם קרובים לעבד זולתו, אלא שלבם נכון לאמת ומעשיהם רצויים וכונתם בלתי רצויה. והשלישית הם אותם שעמדו על סוד השם והעמיקו בדברי רבי שמעון וסדרי סודותיו, והכירו וידעו את אלהי אביהם בידיעה ולא החליפו לזולתו, ולא עבדו באותם הסתומים עיני השכל.

והנה אלו השלישים הם המבחרים עד שאלו הם שפוננו להצדיק מעשיהם על כונת בריאתם שלא נברא אדם אלא לשני ענינים אלו, הא' לעבד הב' להכיר, ואלו היודעים עמדו על שניהם עבדו והכירו, ועל שניהם אמר דוד המלך והזהיר "דע את אלהי אביך ועבדהו", היודע עובד בשלמות, והבלתי יודע עובר, אבל לא בשלמות לכך הקדים ואמר דע.

(רבינו הרמ"ק הרב משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, ה')

יב) אין חשש בכתיבת חכמת האמת, אדרבה הוא כמו תבת נח שאוסף ושואב אותו אליו בשער להשם

החבור הזה לא יעדר ולא יעלם אלא יתחבר ויכתב ויסדר, כי אין חשש בכתיבתו משום דלא ימנע הבא לעסק בו הוא צדיק או רשע, אם הוא צדיק, אדרבה, החבור הזה הוא כמו תבת נח שאוסף ושואב אותו אליו בשער להשם שאוסף הצדיקים אל תוך ההיכל פנימה.

(רבינו הרמ"ק הרב משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, י"א)

יג) כאשר יבוא האדם ללמד בתורה צריך שיהיה כונתו שהוא לומד הענין שהוא במה שהם דברים אלקיים, שנעלם ממנו עצם פנימיותם, ובדבר הזה ייטב הכל התורה היוצא מפיו לפני הקדוש ברוך הוא

והלומד בתורה לדעת כמי שלומד בספר הזכרונות, זה ודאי לא יועיל בלמוד ולא יגיעהו ממנו תועלת, והלואי שלא יפסיד, אבל כאשר יבוא האדם ללמד בתורה צריך שיהיה כונתו שהוא לומד הענין שהוא במה שהם דברים אלהיים שנעלם ממנו עצם פנימיותם, ובדבר הזה ייטב הכל התורה היוצא מפיו לפני הקדוש ברוך הוא.

(רבינו הרמ"ק הרב משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, נ"ט)

יד) מי שלא למד דרך הסוד כלל, יזכה אל מדרגת עבד שלם, ולעולם לא יוכל לזכות אל מדרגת בן

והענין, כי מי שלא למד דרך הסוד כלל וישלם בעבודה תכלית השלמות, יזכה אל מדרגת עבד שלם, ולעולם לא יוכל לזכות אל מדרגת בן, והטעם, שהוא לומד על מנת לקבל פרס.

(רבינו הרמ"ק הרב משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, קמ"ט)